

Αρχική σελίδα>Οικογενειακά και κληρονομικά θέματα>Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση [de](#) αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

αγγλικά

Υπάρχει ήδη μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες

Swipe to change

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Αυστρία

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Το αυστριακό δίκαιο αναγνωρίζει τρία είδη διαζυγίου: το διαζύγιο λόγω υπαιτιότητας, το διαζύγιο λόγω διακοπής της έγγαμης συμβίωσης για τουλάχιστον τρία έτη και το συναινετικό διαζύγιο.

Κάθε σύζυγος μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου όταν ο άλλος σύζυγος διέπραξε κάποιο σοβαρό γαμικό παράπτωμα ή συμπεριφέρθηκε άτιμα ή ανήθικα, με αποτέλεσμα ο γάμος να κλονιστεί τόσο ισχυρά, ώστε να μην μπορεί να αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης.

Σε περίπτωση διάστασης επί τρία συναπτά έτη, καθένας από τους συζύγους μπορεί να υποβάλει αίτηση διαζυγίου λόγω ισχυρού και ανεπανόρθωτου κλονισμού του γάμου.

Σε περίπτωση που η έγγαμη συμβίωση έχει διακοπεί για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών και οι σύζυγοι συμφωνούν ότι η συζυγική τους σχέση έχει κλονιστεί ανεπανόρθωτα και ότι συμφωνούν μεταξύ τους για τη λύση του γάμου τους, μπορούν να υποβάλουν κοινή αίτηση έκδοσης διαζυγίου.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Ο κύριος λόγος διαζυγίου είναι ο ανεπανόρθωτος κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης. Ο εν λόγω κλονισμός μπορεί να οφείλεται σε σοβαρό γαμικό παράπτωμα ενός από τους συζύγους, κυρίως όταν αυτός διέπραξε μοιχεία ή άσκηση στον άλλο σύζυγο σωματική βία ή προκάλεσε έντονο ψυχικό πόνο.

Δυνατότητα υποβολής αίτησης διαζυγίου παρέχεται ακόμη και όταν η εν λόγω συμπεριφορά του άλλου συζύγου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως γαμικό παράπτωμα, επειδή οφείλεται σε πνευματική διατάραξη, πλην όμως έχει προκαλέσει τόσο ισχυρό κλονισμό του γάμου ώστε να μην αναμένεται πλέον η ουσιαστική αναβίωση της έγγαμης σχέσης, καθώς και όταν ο άλλος σύζυγος πάσχει από ψυχικό νόσημα ή από βαριά μεταδοτική ασθένεια ή από ασθένεια που προκαλεί αποτροπιασμό. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, ο σύζυγος που αιτείται το διαζύγιο οφείλει να αποδείξει ότι συντρέχουν οι λόγοι που επικαλείται. Ωστόσο, εάν οι σύζυγοι δεν συμβιώνουν για χρονικό διάστημα τριών ετών, δεν απαιτείται η επίκληση ή η απόδειξη γαμικού παραπτώματος.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Κατά κανόνα, ο κάθε σύζυγος διατηρεί το επώνυμο που έφερε κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε περίπτωση που κάποιος εκ των συζύγων απέκτησε, κατά τη σύναψη του γάμου, το επώνυμο του άλλου, μπορεί να επανακτήσει το επώνυμο που έφερε πριν από το γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Οι σύζυγοι μπορούν, καταρχήν, να συμφωνήσουν στη διανομή της περιουσίας τους με όποιον τρόπο εκείνοι επιθυμούν. Αυτό μπορεί να γίνει είτε με την αμοιβαία παραίτηση των συζύγων από τα σχετικά δικαιώματά τους (το οποίο σημαίνει ότι η νομικά κατοχυρωμένη περιουσιακή αυτοτέλεια που υπήρχε κατά τη διάρκεια του γάμου διατηρείται και μετά τη λύση του), είτε με τη διανομή της τυχόν συμβατικά συμφωνηθείσας ως κοινής περιουσίας των συζύγων, είτε με τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από τον έναν σύζυγο στον άλλο.

Εφόσον οι σύζυγοι δεν έχουν καταλήξει σε σχετική συμφωνία, ο καθένας τους δύναται να ζητήσει από το δικαστήριο τη διανομή συγκεκριμένης περιουσίας που ανήκει και στους δύο συζύγους. Σε διανομή μεταξύ τους υπόκεινται η λεγόμενη «κοινή περιουσία των συζύγων» και οι λεγόμενες «κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων». Στην «κοινή περιουσία των συζύγων» συγκαταλέγονται η συζυγική στέγη και οι οικοσυσκευές καθώς και όλα τα υπόλοιπα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν οι δύο σύζυγοι στον καθημερινή τους έγγαμη συμβίωση. «Κοινές αποταμιεύσεις των συζύγων» θεωρούνται όλες οι αποταμιεύσεις στις οποίες προέβησαν οι σύζυγοι κατά τη διάρκεια της έγγαμης συμβίωσής τους.

Από τη διανομή της περιουσίας εξαιρούνται όλα τα αντικείμενα που οι σύζυγοι απέκτησαν πριν από τον γάμο, καθώς και όσα απέκτησαν από κληρονομιά ή δωρεά από τρίτο καθώς επίσης τα προσωπικά αντικείμενα και τα αντικείμενα επαγγελματικής χρήσης του καθενός εκ των συζύγων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων και των μεριδίων συμμετοχής τους σε επιχειρήσεις, εφόσον δεν πρόκειται απλώς για επενδυτικές συμμετοχές.

Το δικαστήριο οφείλει να προβεί στη δίκαιη διανομή της περιουσίας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης, ιδίως τη σημασία και τον βαθμό συνεισφοράς του κάθε συζύγου στην απόκτηση της κοινής περιουσίας και στη συγκέντρωση των κοινών αποταμιεύσεων, καθώς και το συμφέρον των παιδιών. Ως συνεισφορά στην απόκτηση της περιουσίας θεωρούνται και η οικιακή εργασία, η συμβολή στον βιοπορισμό, η διαχείριση του κοινού νοικοκυριού, η φροντίδα και ανατροφή των κοινών παιδιών, καθώς και κάθε άλλη συζυγική συμβολή.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου του έτους 2001 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων, την 1η Ιουλίου 2001, οι γονείς, αφού χωρίσουν, έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν σε μεγάλο βαθμό οι ίδιοι το θέμα της επιμέλειας των παιδιών τους. Σε περίπτωση διαζυγίου, η επιμέλεια των ανήλικων παιδιών παραμένει σε αμφοτέρους τους γονείς. Ωστόσο, οι γονείς, εφόσον επιθυμούν να συνεχίσουν να ασκούν από κοινού την πλήρη επιμέλεια του παιδιού τους, όπως κατά τη διάρκεια του γάμου τους, θα πρέπει, εντός ευλόγου προθεσμίας, να προσκομίσουν στο δικαστήριο συμφωνητικό με το οποίο θα καθορίζουν τον κύριο τόπο διαμονής του παιδιού. Οι γονείς μπορούν επίσης να συνάψουν συμφωνία στο δικαστήριο, βάσει της οποίας ο ένας εκ των γονέων ασκεί την αποκλειστική επιμέλεια ή η επιμέλεια που ασκεί ο ένας εκ των γονέων περιορίζεται σε συγκεκριμένα ζητήματα.

Από τον νόμο του 2013 περί τροποποίησης της νομοθεσίας που διέπει τις σχέσεις γονέων και τέκνων (*Kindschaftsrechts-Änderungsgesetz*), το δικαστήριο μπορεί να αναθέσει στους γονείς την κοινή επιμέλεια, παρά τις επιθυμίες του ενός ή αμφοτέρων των γονέων, εφόσον κρίνει ότι η κοινή επιμέλεια εξυπηρετεί με καλύτερο τρόπο το συμφέρον του παιδιού από την αποκλειστική επιμέλεια. Στη συνέχεια, οι γονείς πρέπει να συμφωνήσουν με ποιον από τους δύο γονείς θα ζήσει το παιδί. Εάν η κοινή επιμέλεια δεν εξυπηρετεί το συμφέρον του παιδιού, το δικαστήριο πρέπει να αποφασίσει σε ποιον γονέα θα ανατεθεί η αποκλειστική επιμέλεια.

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Ο αποκλειστικά ή κυρίως υπαίτιος σύζυγος υποχρεούται να καταβάλλει στον άλλο σύζυγο διατροφή που να επιτρέπει τη διατήρηση των όρων διαβίωσης των συζύγων, εφόσον τα εισοδήματα του τελευταίου από την αξιοποίηση της περιουσίας του ή την εργασία που βάσει των συνθηκών μπορεί να αξιωθεί από αυτόν να παρέχει, δεν κρίνονται επαρκή για τη διαβίωσή του. Σε περίπτωση που αμφότεροι οι σύζυγοι βαρύνονται με υπαιτιότητα για τον χωρισμό τους και κανείς εξ αυτών δεν κρίνεται ως ο κυρίως υπαίτιος αυτού, μπορεί να αναγνωριστεί στον σύζυγο που δεν είναι σε θέση να εξασφαλίσει εξ ιδίων τη διατροφή του, αξίωση διατροφής κατά του άλλου συζύγου, εφόσον αυτό επιβάλλεται ενόψει των αναγκών και της περιουσιακής και εισοδηματικής κατάστασης του υπόχρεου σε διατροφή συζύγου. Οιαδήποτε ανάλογη υποχρέωση μπορεί να υπόκειται σε χρονικούς περιορισμούς. Στην περίπτωση συναινετικού διαζυγίου, οι σύζυγοι διαθέτουν το δικαίωμα να ορίσουν με συμφωνία τους εάν κάποιος εξ αυτών θα καταβάλλει στον άλλο διατροφή ή εάν παραιτούνται αμοιβαία από τις σχετικές αξιώσεις τους.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Δεν προβλέπεται σχετική ρύθμιση βάσει του αυστριακού δικαίου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Βλ. την απάντηση στην ερώτηση 4.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Η έννοια της «ακυρότητας του γάμου» (*Ehenichtigkeit*) προβλέπεται από το αυστριακό δίκαιο. Ένας γάμος θεωρείται άκυρος εάν δεν συνήφθη κατά τον προβλεπόμενο τύπο, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους ήταν δικαιοπρακτικά ανίκανος ή έπασχε από απώλεια συνειδησης ή βρισκόταν σε προσωρινή ψυχική ή διανοητική διαταραχή ή εάν ο γάμος συνήφθη αποκλειστικά ή κυρίως για να αποκτήσει ο ένας σύζυγος το όνομα ή την ιθαγένεια του άλλου, χωρίς να υπάρχει πρόθεση πραγματικής έγγαμης συμβίωσης. Επίσης, ο γάμος είναι άκυρος εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους τελούσε σε νόμιμο γάμο με τρίτο πρόσωπο ή εάν ο γάμος συνήφθη παράνομα μεταξύ συγγενών εξ αίματος.

Ο γάμος είναι ακυρώσιμος με δικαστική απόφαση εάν, κατά τη σύναψή του, κάποιος από τους συζύγους διέθετε περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα και ο νόμιμος εκπρόσωπός του δεν είχε συγκατατεθεί στη σύναψη του γάμου, εάν κατά τη σύναψη του γάμου κάποιος από τους συζύγους δεν γνώριζε ότι πρόκειται για γάμο ή το γνώριζε μεν αλλά δεν επιθυμούσε να δηλώσει τη συγκατάθεσή του στο γάμο, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς την ταυτότητα του άλλου συζύγου, εάν κάποιος από τους συζύγους βρισκόταν σε πλάνη ως προς ορισδήποτε συνθήκες αφορούσαν τον άλλο σύζυγο τις οποίες εάν γνώριζε, εκτιμώντας ορθά τις επιπτώσεις του γάμου, θα είχε αρνηθεί το γάμο, καθώς και εάν κάποιος από τους συζύγους συναίνεσε στο γάμο λόγω ουσιώδους απάτης ή παράνομου εξαναγκασμού (απειλής).

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Βλέπε την απάντηση στην ερώτηση 7.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Ο άκυρος γάμος θεωρείται σαν να μην συνήφθη ποτέ. Εάν κατά τη σύναψη του γάμου την ακυρότητά του αγνοούσε ο ένας μόνον από τους συζύγους, η κατάσταση όσον αφορά τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων επιλύεται με την εφαρμογή των διατάξεων που ρυθμίζουν τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων σε περίπτωση διαζυγίου. Επίσης, τα παιδιά που τυχόν γεννήθηκαν σε γάμο θεωρούνται ως γεννημένα εντός του γάμου ακόμη και μετά την ακύρωσή του.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Το διαζύγιο η ακύρωση μπορούν να επέλθουν αποκλειστικά με δικαστική απόφαση. Ωστόσο, οι διαφορές που δημιουργούνται με αφορμή το διαζύγιο μπορούν να επιλυθούν και εξωδικαστικώς (π.χ. με διαμεσολάβηση).

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνοποβάλλονται με την αγωγή;

Οι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο το διαζύγιο, την ακύρωση ή το υποστατό ή ανυπόστατο ενός γάμου υπάγονται στην αρμοδιότητα των Περιφερειακών Δικαστηρίων (*Bezirksgerichte*). Οι εν λόγω διαφορές εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Περιφερειακού Δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος όπου οι σύζυγοι έχουν ή είχαν την τελευταία κοινή συνήθη διαμονή τους. Σε περίπτωση που κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής κανείς από τους συζύγους δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής εντός της περιφέρειας του εν λόγω δικαστηρίου ή οι σύζυγοι ουδέποτε διέθεταν κοινό τόπο συνήθους διαμονής στην Αυστρία, αποκλειστικά αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του εναγόμενου συζύγου ή, εάν αυτός δεν διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην Αυστρία, το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος της συνήθους διαμονής του ενάγοντος. Σε περίπτωση που ούτε αυτός διαθέτει τόπο συνήθους διαμονής στην ημεδαπή, αρμόδιο είναι το Περιφερειακό Δικαστήριο της Κεντρικής Βιέννης (*Bezirksgericht Innere Stadt Wien*). Η εκδίκαση τέτοιων διαφορών εμπίπτει στην εσωτερική δικαιοδοσία των αυστριακών δικαστηρίων όταν ο ένας τουλάχιστον από τους συζύγους διαθέτει την αυστριακή υπηκοότητα, όταν ο εναγόμενος ή, σε περίπτωση αγωγής ακύρωσης γάμου που στρέφεται κατά αμφότερων των συζύγων, ο ένας τουλάχιστον από τους εναγομένους, έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία, καθώς και όταν ο ενάγων έχει τον τόπο συνήθους διαμονής του στην Αυστρία και είτε οι σύζυγοι είχαν ως τόπο τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους την Αυστρία, είτε ο ενάγων είναι άπατρις, είτε διέθετε κατά το χρόνο σύναψης του γάμου την αυστριακή υπηκοότητα. Παρόλο που η δωσιδικία αυτή αποτελεί αποκλειστική, δωσιδικία, ωστόσο επιτρέπεται συμφωνία παρέκτασης.

Οι αγωγές διαζυγίου πρέπει να ασκούνται βάσει των γενικών όρων που ισχύουν για κάθε αγωγή. Αιτήσεις έκδοσης συναινετικού διαζυγίου, για τις οποίες εκδίδεται απόφαση στο πλαίσιο εκούσιας διαδικασίας, πρέπει να υπογράφονται από αμφότερους τους συζύγους. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να εσωκλείεται ληξιαρχική πράξη γάμου. Είναι επίσης σκόπιμο να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα που υποστηρίζουν το αίτημα του δικόγραφο.

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Νομική συνδρομή είναι δυνατόν να δοθεί και σε υποθέσεις διαζυγίου, σύμφωνα με όσα ορίζουν οι γενικές διατάξεις περί νομικής συνδρομής (βλέπε «Νομική συνδρομή – Αυστρία»). Στην εκδίκαση αγωγής διαζυγίου η απαίτηση εκπροσώπησης από δικηγόρο είναι σχετική αυτό συνεπάγεται ότι εάν ο διάδικος δεν επιθυμεί να παραστεί αυτοπροσώπως στο δικαστήριο, μπορεί να εκπροσωπηθεί αποκλειστικά από δικηγόρο.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά πρωτοβάθμιων αποφάσεων που απαγγέλλουν το διαζύγιο ή την ακύρωση ή αποφαίνονται επί του υποστατού ή μη ορισμένου γάμου, ενώπιον του σχετικού ανώτερου δικαστηρίου, δηλαδή του Περιφερειακού Δικαστηρίου (*Landesgericht*) το οποίο λειτουργεί ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο για το αρμόδιο Περιφερειακό Δικαστήριο.

Κατά της απόφασης του Εφετείου επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης επί νομικού ζητήματος μόνον εάν το αποτέλεσμα της απόφασης εξαρτάται από την επίλυση ορισμένου ουσιαστικού ή δικονομικού νομικού ζητήματος με ιδιαίτερη σημασία για την κατοχύρωση της συνέπειας, της ασφάλειας ή της ανάπτυξης του δικαίου, όπως όταν η απόφαση του Εφετείου αποκλίνει από τη νομολογία του Ανώτατου Δικαστηρίου, όταν δεν υφίσταται τέτοια νομολογία ή όταν αυτή είναι ασυνεπής.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Από την 1η Μαρτίου 2001, η αναγνώριση των διαταγμάτων διαζυγίου μεταξύ κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εξαίρεση τη Δανία, βασίζεται στον **κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 του Συμβουλίου**, της 29ης Μαΐου 2000, περί της διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας έναντι των κοινών τέκνων των συζύγων (ΕΕ L 160 της 30.6.2000, σ. 19). Βάσει του εν λόγω κανονισμού, που είναι γνωστός ως Κανονισμός των Βρυξελλών II, δεν απαιτείται πλέον ρητή απόφαση για την αναγνώριση των αποφάσεων διαζυγίου που εκδόθηκαν σε άλλο κράτος μέλος. Αντιθέτως, κάθε δικαστήριο και κάθε διοικητική αρχή πρέπει να κρίνει, ως προδικαστικό ζήτημα της εκάστοτε διαδικασίας, το κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις αναγνώρισης της αλλοδαπής απόφασης. Αυτό ισχύει ιδίως όσον αφορά την έρευνα εκ μέρους του ληξιαρχείου σχετικά με το εάν το διαζύγιο που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος επιτρέπει τη σύναψη νέου γάμου.

Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος διαθέτει έννομο συμφέρον δύναται να αιτηθεί την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση ενός αλλοδαπού διατάγματος διαζυγίου. Κατά γενικό κανόνα, οι αγωγές για την αναγνώριση/μη αναγνώριση αλλοδαπών αποφάσεων όσον αφορά το υποστατό ενός γάμου εκδικάζονται ενώπιον των Περιφερειακών Δικαστηρίων. Η αίτηση για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση των αλλοδαπών αποφάσεων διαζυγίου κατατίθεται στο Περιφερειακό Δικαστήριο της περιφέρειας όπου ο ενάγων έχει τη συνήθη διαμονή του ή, εάν δεν έχει τη συνήθη διαμονή του στην Αυστρία, αρμόδιο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας που έχει τη συνήθη διαμονή του ο εναγόμενος, ειδώς αρμόδιο είναι το *Bezirksgericht Innere Stadt Wien*.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Βλέπε την απάντηση στην ερώτηση 14. Τα έγγραφα που πρέπει να υποβληθούν απαριθμούνται στο άρθρο 32 του Κανονισμού των [Βρυξελλών II](#).

16 Ποιο δικαιοδοσία εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Το δικαιοδοσία που διέπει τις προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ L 343 της 29.12.2010, σ. 10), γνωστός ως Κανονισμός Ρώμη III. Οι σύζυγοι δύνανται να επιλέξουν το δικαιοδοσία που επιθυμούν να εφαρμόσουν. Μπορεί να πρόκειται για το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο έχουν τη συνήθη διαμονή τους όταν γίνεται η επιλογή ή το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο είχαν την τελευταία συνήθη διαμονή τους, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ο ένας από αυτούς εξακολουθεί να έχει τη συνήθη διαμονή του εκεί όταν γίνεται η επιλογή, ή το δικαιοδοσία του κράτους του οποίου ο ένας σύζυγος είναι υπήκοος όταν γίνεται η επιλογή ή το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο κατατίθεται η αγωγή. Εάν το ζευγάρι δεν επιλέξει τόπο δικαιοδοσίας, τότε ισχύει το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο το ζευγάρι έχει τη συνήθη διαμονή του κατά την περίοδο κατάθεσης της αγωγής ή, εάν δεν έχουν τόπο συνήθους διαμονής, ισχύει το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο το ζευγάρι είχε την τελευταία συνήθη διαμονή του, με την προϋπόθεση ότι η συνήθους διαμονή τους εκεί σταμάτησε το πολύ ένα έτος πριν από την κατάθεση της αγωγής και ο ένας σύζυγος εξακολουθεί να έχει τη συνήθη διαμονή του εκεί κατά την περίοδο κατάθεσης της αγωγής, ειδώς ισχύει το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο ανήκουν αμφότεροι οι σύζυγοι κατά την περίοδο κατάθεσης της αγωγής ή το δικαιοδοσία του κράτους στο οποίο κατατίθεται η αγωγή.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/10/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.